

en forudsætning for en hurtig udvidelse af anvendelsen af kraftvarme, hvorved elværkernes overskudsvarme kan nyttiggøres i højere grad end hidtil.

Hovedprincippet i loven er at inddrage *stat, amtskommuner og kommuner* ved gennemførelsen af den fremtidige varmforsyningsplanlægning. Herudover bestemmer loven, at varmforsyningsplanlægningen udformes, så den på linje med anden sektorplanlægning kan integreres i den *sammenfattende fysiske og økonomiske planlægning*.

Loven har karakter af en rammelov med en række bemyndigelsesbestemmelser for handelsministeren til at udarbejde detaljerede regler. Loven fastsætter, at disse bemyndigelsesbestemmelser skal udnyttes i et løbende samarbejde med de berørte myndigheder og organisationer, ligesom § 38 pålægger ministeren at redegøre overfor folketingets energipolitiske udvalg for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

Loven skal ifølge § 39 tages op til *revision* i folketingsåret 1984-85. Baggrunden for dette er bl. a. de regler, der er indeholdt i kap. 4, der regulerer etableringen af kollektive varmforsyningsanlæg og forholdet mellem kollektive varmforsyningsanlæg og brugerne. Der er her tale om reguleringer af forhold, der ikke tidligere har været lovreguleret. Handelsministeriet vil i forbindelse med lovrevisionen på baggrund af de indvundne erfaringer med lovens administration bl. a. vurdere, om der bør foretages ændringer i bestemmelserne i kapitel 4. Forberedelsen af lovrevisionen vil blive foretaget i tæt samarbejde med de berørte myndigheder og organisationer.

I det følgende gives en oversigt over hovedindholdet af loven:

Kapitel 1

Kapitlet angiver, at lovens formål er at fremme den bedst mulige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at mindske energi-